

nu slette Farvebestemmelsen og dermed fjerne det sikreste Beskyttelsesmiddel, vi har mod Forfalskning af Smør. Det er jo nemlig saaledes, at Margarine, naar den er lavet færdig, ikke kan farves uden at miste i Konsistens, og for at Farvningen skal foregaa i større Maalestok, kræves der særlig dertil indrettede Maskiner, passende Lokaler og mange Menneskers Medvirkning. Men skal Margarine nu have Lov til at have Smørfarve, vil denne stærkt farvede Margarine af uhæderlige Forretningsmænd — og der gives jo ogsaa uhæderlige Forretningsmænd — uden Vanskelighed kunne fyldes om i anden Emballage og sælges som Smør. Den uhæderlige handlende vil ved en „Fejltagelse“ kunne forveksle Margarine og Smør, og for Tyendet, der sendes i Byen for at købe Smør, vil der ligge en Fristelse til i Stedet for Smør at købe Margarine og at give det ud for Smør, en Fristelse, der er saa meget større, som Prisdifferensen mellem Smør og Margarine er betydelig, og Tiden, der gaar, inden Margarinen er fortæret og udenfor Kontrol, er saa kort. Jeg kan ikke begribe, hvorfor den højtærede Minister vil gaa med til nyt Røbestof o. s. v. for at forebygge Svig, samtidig med at den højtærede Minister ønsker at udelade det sikreste Kontrolmiddel, vi har, nemlig Farvningen.

Ifølge de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, er det efter Andragende fra Margarinefabrikanterne og en Del Detailhandlere, at man er gaaet med til at stryge Farvebestemmelsen. Jeg skønner imidlertid ikke rettere, end at de Herrers Argumenter i ringe Grad opfordrer til at imødekomme Andragendet. Der siges, at Forbrugerne i Regelen ønsker en stærkt farvet Margarine. Passende kunde der hertil føjes, at Margarinefabrikanterne altid ønsker en stærkt farvet Margarine, idet de derved sættes i Stand til at fabrikere et mere smørlignende Produkt og derved yderligere skubbe Smørret ud af vort Marked. Efter at den sidste Bestemmelse er traadt i Kraft, er det, tror jeg, saa godt som udelukket, at Farvning af Margarine kan finde Sted i Kundernes Nærværelse. Saa vidt jeg ved, er der heller ikke nogen Sinde, efter at Bestemmelsen er traadt i Kraft, konstateret nogen Overtrædelse paa dette Punkt. Men naar der tales om, hvor vanskeligt det vil være at konstatere en Forfalskning, der dog finder Sted i mange eller nogle Menneskers Nærværelse, hvor meget vanskeligere, for ikke at sige

umuligt, vil det da ikke være at konstatere en Forfalskning i Tilfælde, hvor et Bud sendes i Byen for at købe Smør, men køber Margarine i Stedet for, eller hvor en handlende „tager fejl“ af Bøtterne med Margarine og Smør og leverer Margarine i Stedet for Smør.

Margarinefabrikanterne her til Lands kan som bekendt glæde sig ved en Omsætning, der ikke synes at paakræve større Lettelser paa Bekostning af et Retsforhold af saa indgribende Betydning som Sikkerheden mod Forfalskning af Smør, og unægtelig har det forbavset mig noget, at Margarinefabrikationen netop skal finde Beskyttelse under det højtærede Landbrugsministerium.

For Salg af Margarine til Færøerne, til Island og til Skibe siges Farvebestemmelserne at lægge Hindringer i Vejen. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Færingerne, Islænderne og Søfolkene skal være mindre beskyttede mod Forfalskning af det danske Smør, og lige saa lidt fatter jeg, hvorfor der paakræves en mindre Beskyttelse for Smørret, efter at Margarinen er blevet et mere almindeligt brugt Næringsmiddel. Jeg begriber ikke, hvorfor Farvebestemmelserne ikke yder den samme effektive Kontrol, eller at denne effektive Kontrol ikke er lige saa nødvendig nu som den Gang. For mig er der ingen Tvivl om, at Ophævelsen af Farvebestemmelsen vil være til Skade for den hjemlige Smørproduktion. At Forbrugerne, hvis Farvebestemmelsen slettes, i langt højere Grad vil være udsatte for Forfalskning, det er givet. At Margarinefabrikanterne vil profitere ved denne Ophævelse af Farveregelen, er ogsaa givet, ikke alene fordi de ønsker at sælge et Produkt, der har Smørrets Farve, men ogsaa fordi de saa kan anvende gullige Raastoffer, som f. Eks. Palmeolie, og til lige saadanne, der har en mere affaldende Farve — grønlig og graalige —, hvoraf en Mængde indføres her til fra Amerika. Disse Stoffer fandt i Amerika i sin Tid ved Margarinefabrikationen en meget udbredt Anvendelse. Men det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) har oplyst os om, at Senatet i Washington i 1902 satte en Stopper derfor. Resultatet af denne amerikanske Lov af 1. Juli 1902 har da været det, at disse Stoffer ikke kan finde Anvendelse i Amerika, og derfor er det naturligt, at Fabrikanterne søger at skaffe sig Marked i Europa. Som sagt, jeg er imod denne Bestemmelse i Lovforslaget, og jeg føler mig overbevist om, at der, hvis Farvebestemmelserne slettes, ikke vil